

FIU AL FAPTEI NU SUNT

Fără de număr sunteți fii ai faptei pretutindeni pe drumuri, sub cer și prin case.

Numai eu stau aici fără folos, nemernic, bun doar de necat în ape.

Totuși aștept, de mult tot aștept vreun trecător atotbun și-atotdrept ca să-i spun:

O, nu-ți întoarce privirea, o, nu-mi osândi nemișcarea.

Cresc între voi, ci umbrat de mi-inile mele misticul rod se rotunjește în altă parte.

Nu mă blestemați, nu mă blestemați!

Prieten al adâncului, tovarăș al liniștii, joc peste fapte.

Câteodată prin fluier de os strămoșesc mă trimit în chip de cântec spre moarte.

Întrebător fratele mă privește, mirată mă-ntâmpina sora, dar încolăcit la picioarele mele m-asculta și mă pricepe prea bine șarpele cel cu ochii de-a pururi deschiși spre nțelepciunea de dincolo.

Vol. În marea trecere, Cluj, 1924, p50 - 51